

EBH/400/2015

Év

2015

Védett tulajdonság:

Egyéb helyzet, tulajdonság

Diszkrimináció területe

Oktatás, nevelés

Diszkrimináció típusa

Közvetlen hátrányos megkülönböztetés

Befejezőmód

Jogsértést megállapító döntés

A kiskorú kérelmezők törvényes képviselői fordultak panasszal a hatósághoz, mert a bepanaszolt iskola 2014. március 24-e után nem, illetve nem megfelelően biztosította tanulási zavarral küzdő gyermekeik számára a szükséges fejlesztést.

Előadták, hogy gyermekeik 2010-ben, illetve 2012-ben kezdték meg tanulmányaikat a bepanaszolt iskolában. A kisebbik gyermek tanítónőjének – aki korábban az óvodai fejlesztést is végezte - 2013. januári jellemzése szerint a gyermek viselkedése és tanulási nehézsége nem kirívó. A pedagógus 2013. májusi jellemzésében azonban már azt írja, hogy a számolásban nem nagy a gyermek lemaradása, a betűtanulás, olvasás, írás azonban nehézséget jelentett neki. Mindezek ellenére a gyermek tanulási képességének vizsgálatára nem került sor, mert a szülők szerint a tanítónő nem tartotta indokoltnak.

A szülők 2013 januárjában felkerestek egy gyógypedagógust, aki jelezte a gyermeknél valószínűsíthető részképesség zavart. Egy évvel később a szakértői bizottság szakértői véleményében megállapította, hogy a gyermek sajátos nevelési igényű (olvasás, írás, számolás területére vonatkozó specifikus fejlődési zavar megállapítása miatt).

A szülők elmondása szerint a 2014-es szakértői vélemény hiába írta elő a gyermek fejlesztését, arra nem került sor a tanévben. A 2014/2015-ös tanév kezdetétől pedig a fejlesztés nem volt megfelelő, mert a gyermek számonkérése nem a javaslatban foglaltak szerint történt.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmóddért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A gyermek lemaradása és a fejlesztés hiánya miatt a szülők az iskolaváltás mellett döntöttek, és a 2014/2015-ös tanév novemberében gyermeküket átírták egy másik település általános iskolájába. A lemaradás azonban olyan nagymértékű volt, hogy a szakértői bizottság olyan másik intézménybe javasolta a gyermek felvételét, amely kollégiumi elhelyezéssel járt.

A törvényes képviselők nagyobbik gyermekükkel kapcsolatosan előadták, hogy a kislány a 2010/2011-es tanévben kezdte meg tanulmányait a bepanaszolt iskolában. Eredményei nem voltak rosszak, azonban lassú munkatempója és olvasási, írási nehézségei miatt az oktatási intézmény vizsgálatát kezdeményezte a nevelési tanácsadóban. A tanácsadó javasolta a szakértői bizottság vizsgálatát, ahol 2014 februárjában megállapították a gyermek sajátos nevelési igényét.

A gyermek oktatása, nevelése során a tanulására, számonkérésére vonatkozó javaslatokat figyelembe vették, azonban az iskolában a szakértői vélemény szerint szükséges diszlexia, diszgráfia terápia nem volt biztosítva. A 2013/2014-es tanévben a gyermeket egyáltalán nem fejlesztették, csak a 2014/2015-ös tanév kezdetétől, de – a szülők álláspontja szerint – nem a megfelelő módon. Mivel a szülők a tanulási nehézségek kezelését nem látták biztosítottak, a gyermeket, testvéréhez hasonlóan átírták 2014 novemberétől egy másik iskolába.

Az eljárás alá vont intézmény vezetője úgy nyilatkozott, hogy a kisebb gyermek fejlesztésének szükségességét az óvodában állapította meg a szakértői vizsgálat. Az iskolába óvodai szakvéleménnyel érkezett, kifejezetten a szülők írásbeli kérelme alapján. A tanítónő, aki egyben a fejlesztő pedagógusa is volt, már az óvodában foglalkozott a gyermekkel, ismerte a képességeit, és a második osztálytól látta indokoltnak a szakértői vizsgálat kezdeményezését, amely meg is történt, és a fejlesztés a tanulói jogviszony fennállásáig tartott. A pszichopedagógusi ellátást a megyei pedagógiai szakszolgálat biztosította.

A nagyobbik gyermekkel kapcsolatosan az eljárás alá vont intézményvezető előadta, hogy ő is óvodai szakvélemény alapján kezdte meg az iskolát. A tanítónő tapasztalata szerint a kislány előmenetele harmadik osztályig megfelelő volt, azonban a negyedik osztályban érezhető lemaradás miatt kezdeményezte az intézmény a nevelési tanácsadó vizsgálatát.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmóddal Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Az eljárás alá vont intézményvezető álláspontja szerint a szülőnek is jogában áll a szakértői vizsgálat kezdeményezése, ebben senki nem gátolta meg őket. Álláspontjuk szerint az igényjogosultság szakértői megállapítását követően az intézmény biztosította mindkét gyermek számára a szakértői véleményben leírt ellátást, a gyerekek integrált fejlesztése folyamatos volt.

A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (Nktv.) 47.§ (1) bekezdése szerint a sajátos nevelési igényű gyermeknek, tanulónak joga, hogy különleges bánásmód keretében állapotának megfelelő pedagógiai, gyógypedagógiai, konduktív pedagógiai ellátásban részesüljön attól kezdődően, hogy igényjogosultságát megállapították. A különleges bánásmódnak megfelelő ellátást a szakértői bizottság szakértői véleményében foglaltak szerint kell biztosítani. A törvény 72.§ (4) bekezdése alapján a szülő joga, hogy gyermeke neveléséhez igénybe vegye a pedagógiai szakszolgálat intézményét.

A pedagógiai szakszolgálati intézmények működéséről szóló 15/2013. (II. 26.) EMMI rendelet 13. § (1) bekezdése szerint a szakértői vizsgálat a szülő kérelmére, illetve, ha az eljárást nem a szülő kezdeményezi, a szülő egyetértésével indul.

A hatóság elfogadta az eljárás alá vont azon védekezését, hogy a szülők is kérhetik a szakértői bizottság vizsgálatát. Megállapítható, hogy e tekintetben a szülők felelőssége éppúgy fennállt, mint a gyermekeket tanító pedagógusoké. Mindezek mellett - figyelembe véve az Nktv. 72.§ (4) bekezdését, továbbá a fent említett pedagógiai szakszolgálati intézmények működéséről szóló 15/2013. (II. 26.) EMMI rendelet 13. § (1) bekezdését -, a hatóság elutasította a szülők panaszát arra vonatkozóan, hogy az iskola nem küldte időben szakértői vizsgálatra a gyermekeiket.

Kérelmező törvényes képviselőinek az oktatás módszerével összefüggésben előadott sérelmeivel kapcsolatban - nem megfelelő fejlesztési módszerek, számonkérése, fejlesztés feladatlappal - a hatóság rámutatott, hogy azok olyan szakmai kérdéseket vetnek fel, amelyek vizsgálatára a hatóság nem rendelkezik hatáskörrel, így azt az eljárás folyamán nem vizsgálta.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmóddért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A fejlesztési naplók alapján megállapítható volt, hogy a kiskorú kérelmezők a 2014. márciusi szakértői vizsgálatot követően a tanév hátralévő részében nem részesültek fejlesztésben, az eljárás alá vont iskola ennek ellenkezőjét nem tudta bizonyítani, csak 2014 szeptemberétől vezetett fejlesztési naplók másolatát csatolta a hatóság eljárásában.

A hatóság megállapította, hogy az eljárás alá vont Iskola kiskorú kérelmezők egyéb helyzetével (súlyos tanulási nehézségekkel küzdő gyermekek) összefüggésben megsértette az egyenlő bánásmód követelményét azzal, hogy a gyermekek számára két-két és fél hónapon keresztül nem biztosította a szakértői véleményben előírt fejlesztést. Az eljárás alá vont intézmény e magatartásával kérelmezőket egyéb helyzetük miatt közvetlenül hátrányosan megkülönböztette. A hatóság az eljárás alá vontnak megtiltotta a jogsértő magatartás jövőbeni tanúsítását, továbbá az eljárás alá vont iskolával szemben 50 000 Ft bírságot szabott ki.

(2015. szeptember 10-i döntés)

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.